

PISMO KLUBOM

Spoštovani,

ker se je na vas obrnil Sašo Čačič s posebnim dopisom, v katerem na (milo rečeno) izjemno nekorekten način obravnava dosedanja vodstva ŠZS in omenja tudi mene, mi dovolite, da se na vas z nekaterimi pojasnili, pa tudi komentarji Čačičevih trditev obrnem tudi sam in sicer kot prvi podpredsednik Šahovske zveze Slovenije in trenutno njen poslovodeči.

Najprej bi rad poudaril, da **Šahovska zveza potrebuje resnega in usposobljenega predsednika**, ki bo o njej tudi kaj vedel, jo znal voditi, imel vizijo in doprinesel k nadaljnji rasti šahovske kulture in rezultatov v Sloveniji. To poudarjam zaradi tega, ker stališča g. Čačiča kot predsedniškega kandidata očitno izhajajo iz njegove ideje o tem, da bi ga zgolj zato, ker je kandidat za predsednika, dosedanje šahovsko vodstvo in šahovski delavci morali šele seznaniti z delovanjem Šahovske zveze, njeno organiziranostjo, rezultati in ga pravzaprav šele usposobiti, da bi (kot sam pravi »kot svež veter«) lahko v bodočnosti morda kaj doprinesel k skupnim ciljem in se šele usposobil za vodenje šahovske zveze. **Sicer pa njegova pisanja kažejo, da o delovanju ŠZS ne ve ničesar in tudi nič ne ponuja.**

Pravzaprav je neverjetno, na kako nizek in pritlehen ter zahrbtnen nivo se je spravil gospod Čačič v utemeljevanju svoje kandidature in očitanju vodstvu Šahovske zveze tisto, kar sam počne. Za razliko od jasnega in transparentnega dela vodstva Šahovske zveze ter programov za delo vnaprej, je gospod Čačič tisti, ki podaja neresnice, zavajanja, napačne informacije in celo laži. Pravzaprav celoten njegov program, če ga seveda lahko tako imenujemo, temelji izključno na teh »kvalitetah«.

Da očitno ničesar ne razume, izhaja pravzaprav že iz njegovega hkratnega citiranja 22. člena Statuta ŠZS, iz katerega je jasno razvidno, da listo kandidatov za člane novega Upravnega odbora predloži obstoječi Upravni odbor. Upravni odbor je to svojo funkcijo opravil in tudi predložil predlog bodoče sestave novega Upravnega odbora, vključno z novim predsednikom Šahovske zveze Slovenije. Obstoječi Upravni odbor se je opredelil in v tem pogledu ne more biti nobenih zadržkov, da za svojim predlogom tudi stoji. Govoriti o tem, da gre zato pri predlogu Upravnega odbora, ki za novega predsednika šahovske zveze predlaga dr. Milana Brgleza za nepošteno kampanjo, je torej najmanj, milo rečeno, deplasirano. **Ne drži trditev gospoda Čačiča, da sedanji Upravni odbor deluje izključujoče, nasprotno, zelo se je potrudil oblikovati sestavo bodočega Upravnega odbora iz čim bolj kompetentnih ljudi, ki bi tudi najbolj reprezentativno odražali slovensko šahovsko življenje.** Za razliko od domnevnih podpornikov gospoda Čačiča, ki so mu dejansko lansirali teze njegovega »programa«, je Upravni odbor kot člana novega Upravnega odbora predlagal tudi gospoda Čačiča. **Njegova trditev, »da ne ve zakaj se je znašel na tej listi«, je čista laž, saj sem ga sam zaprosil, da bi postal član Upravnega odbora in je na to pred odločanjem Upravnega odbora tudi pristal. Sam sem mu tudi obljubil, da ga bom predlagal za novega podpredsednika Šahovske zveze, vse z namenom, da v ekipo vključimo ljudi, ki čeprav morda izhajajo iz nasprotnih interesov, vendarle sledijo istim ciljem – »gens una sumus«.** Čeprav še vedno nameravam pri tej obljubi vztrajati, priznam, da mi je izjemno žal zanjo, saj mislim, da si po načinu funkcioniranja na terenu, pisanjih, ki jih gospod Čačič daje od sebe, neresnicah, zavajanjih in lažeh, takšne obljube zagotovo ni zaslužil, še manj upravičil.

Naj poudarim, da se je Upravni odbor izjemno potrudil in bodočo sestavo predlagal na način, da so v njej pokriti šahovski klubi, regijsko zastopani, tako ženski kot moški vrhunski šah, predvsem pa predlagana sestava zagotavlja sledenje dvema ciljema, ki ju po mojem trdnem prepričanju šah v Sloveniji v tem trenutku potrebuje. Po eni strani je to okrepitev pridobivanja sponzorskih sredstev, po drugi strani pa še pomembnejše - zagotavljanje ustreznih pogojev glede systemske umeščenosti šaha v športne in druge civilno društvene aktivnosti, upošteva specifično naravo šaha kot miselne igre, kateri moraj biti tudi vstopni pogoji pri zagotavljanju javnih sredstev, pa tudi pri klasifikaciji šahistov in drugih šahovskih delavcev, prilagojeni. **V tem smislu predlagani novi Upravni odbor predstavlja zaključeno celoto, s kandidati, ki so za dosego teh ciljev v tej zaključeni ekipi zastavili svoje ime. Ta ekipa zagotavlja tudi dodatnih svežih vsaj 80.000,00 EUR letnih sponzorskih sredstev, vključno s štiriletno sponzorsko pogodbo generalnega sponzorja v višini 50.000,00 EUR letno.**

In kaj je glede tega storil g. Čačič?! Ljudi, ki se trudijo uresničiti zastavljeni program in cilje, si je preprosto prilastil. Na rezultatih drugih očitno hoče sam participirati, če jih ne celo ukrasti. Kaj pa je, ob dejstvu, da je kandidatna lista Upravnega odbora znana, sklicevanje na ljudi iz tega predloga, drugega, kot manipuliranje z ljudmi, ki jih za soglasje ni prosil in zavajanje volilne baze z imeni, ki ga ne podpirajo, pa če tudi je Mesa, Simoniča, Žitnika, Bandlja, Kneževiča omenil le v kontekstu, da jih bo povabil k sodelovanju. Kdo je torej tisti, ki zavaja? Ali g. Čačič, ki operira z imeni brez njihovega soglasja (mimogrede, zakaj se v njegovem vabilu ne pojavljata več imeni Janez Škrabec in Natalija Glažar – ali ne zato, ker sta mu to prepovedala), misli, da z ljudmi lahko preprosto razpolaga in manipulira po principu »sem iz nabora kandidatov pač vzel najboljše po lastni presoji«. Pa pustimo ob strani to, da sam citira 22. člen Statuta, po katerem je jasno, da g. Čačič nobene liste kandidatov niti ne more predlagati. Pa tudi to, da se sklicuje na kandidate »ki so jih klubi delegirali do določenega dne (v našem primeru do 28.2. 2019«, potem pa predlaga ljudi, ki tega kriterija ne izpolnjujejo.

Glede očitkov o domnevno nepošteni kampanji pa le tole - na seji Upravnega odbora se ni predstavil in ni bil vabljen nobeden od kandidatov. Akti zveze tudi ne nalagajo Upravnemu odboru, da mora razpravljati o posameznih kandidaturah, njegova dolžnost je le, da predlaga novo vodstvo in se na ta način tudi opredeli do podanih kandidatur. »Demokracija« pa je v ŠZS zagotovo zagotovljena, saj volitve opravi Občni zbor in na tega je g. Čačič vabljen, enako kot tudi drugi vabljeni, ki niso člani Šahovske zveze Slovenije (pravila le glede vabljenja slednih postavljajo roke).

Nivo komuniciranja g. Čačiča je jasno razviden tudi iz njegove trditve o »serviranju kopice neresničnih in zavajajočih podatkov«, s strani Milana Kneževiča in mene, pri čemer pa ne pove, kaj naj bi to sploh bilo. In še posebej je njegov odnos do Šahovske zveze, njene preteklosti, sedanjosti in bodočnosti razviden iz komentarja delovanja častnega predsednika. Očitno mu ni niti poznana vloga in pomen častnega predsednika, niti kdo in zakaj lahko ta naziv dobi, kot očitno tudi ne zgodovinska vloga g. Milana Kneževiča v razvoju in dosežkih slovenskega šaha. G. Čačič očitno meni, da se zgodovina začinja šele z njim, pred njim pa ni bilo ničesar. Na to pozicijo seveda kaže tudi vrsta njegovih drugih stališč. Predvsem pa je neresno zanikati vlogo g. Milana Kneževiča v pridobivanju sponzorskih sredstev v zgodovini Šahovske zveze in še posebej tudi njegov angažma pri zagotovitvi sponzorskih sredstev za nadaljnje delovanje zveze po volilnem zboru.

In še o »programu« g. Čačiča. Zatrjuje namreč, da nasprotna stran (očitno k njej pripadam tudi sam) ne upošteva nobenega »našega predloga, ideje in zamisli«. Lepo in korektno bi bilo, če bi g. Čačič povedal, katerega njegovega (ali njihovega) predloga, ideje in zamisli nasprotna stran ni upoštevala. Pravzaprav bi bil že pravi dosežek, če bi sploh povedal, kdaj in če sploh je imel kakšen predlog, idejo ali zamisel. Iz njegovih pisanj jih namreč ni mogoče razbrati.

G. Čačič sebe ponuja kot novo svežino, medtem ko naj bi program g. Brgleza in predlagane nove vodstvene ekipe predstavljal kontinuiteto (**čeprav je več kot polovica predlaganih kandidatov povsem novih**). Problem seveda nastane, ko ugotoviš, da domnevna svežina ne prinaša ničesar novega, pač pa izključno rušenje, destrukcijo in zanikanje vseh dosedanjih dosežkov, medtem, ko g. Čačič kontinuiteti pravzaprav nima kaj očitati. Prav zato pa se poslužuje neverjetnih, pritlehnih, nesramnih laži in trikov. Pri tem pa sploh ni dosleden, ali bolje rečeno, je povsem zmeden. Vtis dobiš, da razen želje po lastni promociji (kot je to poudaril v razgovoru z mano), sploh ne ve kaj hoče. Po njegovem je dosedanje vodstvo povsem nesposobno (namiguje celo, da deluje kriminalno), pa vseeno za predsednika Nadzornega odbora predlaga Milana Kneževiča, v svoji ekipi bi rad videl tudi mene in druge dosedanje člane upravnega odbora. Dr. Subotiča, dosedanjega predsednika (ki bi vsaj po principu, da »riba smrdi pri glavi« moral nositi največjo odgovornost, za po njegovem, zavoženo stanje šahovske zveze), pa predlaga celo za častnega predsednika!?

Najprej v programu govori o životarjenju klubov v revščini, medtem ko se zveza očitno bohoti v bogastvu, pri tem pa za revščino klubov (ki seveda nimate zavidljivega ekonomskega položaja) okrivi zvezo. Pri tem pa pozabi omeniti, da se prispevki klubov zmanjšujejo iz leta v leto, v zadnjih letih za tretjino in da se bo ta trend, kolikor bodo le možnosti, še nadaljeval. **Tudi ne pove, ali namenoma spregleda dejstvo, da v letnem programu prihodkov Šahovske zveze prispevki klubov predstavljajo le 7%.** Govori o dragem in razsipnem servisu, ki ga Šahovska zveza nudi, pri čemer pa ne pove, da s prispevki (v resnici s plačili za storitve) klubov ni mogoče plačati niti enega zaposlenega na zvezi. Ne pove, da znašajo stroški zaposlenih le 15% odhodkov Šahovske zveze (sam predlaga, da naj bi servis ŠZS znašal **20 % odhodkov**) in da prav ti zaposleni doprinesejo daleč največji priliv iz javnih sredstev.

Da bi upravičil svojo krilatico »Šahovska zveza je tukaj zaradi klubov in ne obratno«, pravi da bodo klubi dobili v bodoče ves servis zastoj. Lepa obljuba, ki pa ne pove, od kje in kdo bo financiral storitve, ki jih zveza klubom nudi. **Vendar pozor, njegova obljuba je očitno lažna ali vsaj krepko zavajajoča in podcenjujoča do celotne šahovske srenje.** Posebej poudari, do **bodo brezplačnega servisa deležni le tisti klubi, ki bodo plačali članarino.** Ob dejstvu, da klubi članarine doslej niste plačevali in ne plačujete, je očitno obljuba povsem prazna, saj nihče ne bo izpolnil pogoja do brezplačnega servisa. Na moje izrecno vprašanje, ker pa pri članarini očitno vztraja, saj mi je v osebni pogovor zatrdil, da klubi, ki ne plačujejo članarine sploh ne bi smeli glasovati na Občnem zboru, kaj to pomeni, je pojasnil, da bo uvedel za klube članarino in sicer **po 20,00 EUR na registriranega člana kluba.** To pomeni, da se bodo prilivi šahovski zvezi iz klubov, ki danes znašajo nekaj manj kot 3,00 EUR po registrirani šahistki/šahistu, **povečali za sedemkrat. G. Čačič vam torej ne ponuja razbremenitve in brezplačnega servisa, nasprotno namerava za sedemkrat povečati vaše obremenitve.** To je tudi logično, saj se očitno namerava odpovedati sponzorskimi sredstvom, ki jih prinaša predlagana ekipa s strani Upravnega odbora, zagotovo pa bo denar zveza rabila tudi zato, ker, po njegovih izjavah, namerava funkcije v šahovski zvezi v večji meri profesionalizirati oziroma za opravljanje le-teh zagotoviti tudi ustrezna plačila, ki jih sedaj šahovska zveza nima.

Zagotovo pa višek neznanja in zahrbtnosti Čačiča kot kandidata za predsednika šahovske zveze predstavlja njegovo razglabljanje o Šahovskem domu, najemu prostorov, z domnevo o negospodarni rabi namenskih sredstev za nakup Šahovskega doma za drug namen. In strašenjem »da lahko v kratkem ostanemo brez teh prostorov«. **Naj bo povsem jasno, Šahovska zveza ne bo ostala brez prostorov v Šahovskem domu. In povsem jasno tudi, da Šahovska zveza ne plačuje in ni plačevala nobene najemnine za Šahovski dom, ker tudi ničesar nima v najemu.** Dejstvo, da je pravni položaj prostorov povsem urejen, g. Čačič pa si kot eno od prvih nalog nalaga prav ureditev položaja najetih prostorov

zveze, kaže na to, da si po vsej verjetnosti namerava prilastiti tudi te dosežke šahovskih vodstev iz preteklosti delovanja Šahovske zveze. Sicer pa si lahko vsakdo status prostorov Šahovskega doma ogleda v javno dostopi zemljiški knjigi za nepremičnino ID znak 1738-3133-10, pri čemer bo ugotovil, da je Šahovska zveza nekaj več kot 1/3 solastnik celotnih prostorov Šahovskega doma, ki merijo nekaj nad 200 kvadratnih metrov, na solastniškem deležu, ki ni v njeni lasti pa ima pravico brezplačnega užitka.

In še glede stečaja lastnika (malo manj kot) 2/3 solastniškega deleža. Res je, premoženje stečajnega dolžnika se vedno proda najboljšemu ponudniku. Za vašo informacijo pa, doslej je stečajni upravitelj objavil vsaj dva razpisa in na obeh se je, ne le kot najboljši, temveč kot edini ponudnik prijavila Šahovska zveza Slovenije. Kdo pa bo kupil solastniški delež, na katerem ima še nekdo drug brezplačno pravico užitka?! Da do odkupa 2/3 preostalega solastniškega deleža s strani Šahovske zveze še ni prišlo, je razlog le v tehničnih podrobnostih (obračunavanje DDV) in pa dejstvu, da Šahovski zvezi kot edinemu možnemu kupcu idealnega solastniškega 2/3 deleža, ni potrebno pristati na plačilo previsoke cene.

Za konec le še - o tem, kateri program je konkreten in kaj ponuja, res ni vredno izgubljati besed. Bilo bi do vas preveč podcenjujoče (da ne znate brati očitno meni gospod Čačič). Mislim, da v navidezni dilemi o tem, koga izbrati med novim vodstvom, ki prinaša močno kadrovske ekipo, ki se lahko po eni strani pogaja s pristojnimi institucijami v državi glede systemske ureditve šaha, po drugi strani pa z uveljavljenimi sponzorji prinaša 80.000,00 EUR letnega prihodka in kandidatom, katerega »svežina« je le neprepoznavnost, še zlasti v viziji bodočega dela, in ne ponuja ničesar, razen žalitev, razdvajanj, nesramnosti v komuniciranju, res ne bi smeli kolebati.

Ljubljana, 27.3.2019

Mirko Bandelj, podpredsednik